

На основу члана 32. став 4. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 49/21) и члана 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05-исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 - УС, 72/12, 7/14 - УС, 44/14 и 30/18 - др. закон),

Влада доноси

УРЕДБУ О НАЧИНУ ПРИЗНАВАЊА ИНОСТРАНИХ ИСПРАВА О УСАГЛАШЕНОСТИ

Члан 1.

Овом уредбом уређује се начин и поступак признавања важења у Републици Србији исправа о усаглашености које издају иностранна тела за оцењивање усаглашености и којим се потврђује усаглашеност производа са прописаним захтевима.

Члан 2.

Иностране исправе које су предмет признавања јесу: сертификат, извештај о испитивању, извештај/сертификат о контролисању или други документ којим инострано тело за оцењивање усаглашености потврђује усаглашеност производа са захтевима иностраног техничког прописа.

Предмет поступка признавања могу бити иностране исправе којима није истекао рок важења у моменту подношења захтева за признавање, као и исправе у којима није наведен рок важења.

Члан 3.

Исправа о усаглашености коју је издало инострано тело за оцењивање усаглашености (у даљем тексту: инострана исправа) важи у Републици Србији, ако је издата у складу са потврђеним међународним споразумима чији је потписник Република Србија, у складу са законом којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености.

На захтев правних или физичких лица, министарство у чијем делокругу је припрема и доношење техничких прописа којима се уређују захтеви за производе на које се односи инострана исправа (у даљем тексту: надлежно министарство), даје мишљење које садржи информацију о постојању потврђеног међународног споразума из става 1. овог члана, као и да ли је одређена инострана исправа издата у складу са тим споразумом.

Члан 4.

Ако инострана исправа није издата у складу са споразумом из члана 3. став 1. ове уредбе, поступак за признавање важења иностране исправе се покреће пре стављања производа на тржиште Републике Србије, на основу захтева за признавање који подноси произвођач или његов заступник, односно увозник (у даљем тексту: подносилац захтева).

Захтев из става 1. овог члана подноси се надлежном министарству.

Члан 5.

Захтев из члана 4. ове уредбе садржи:

- 1) пословно име, односно назив и адресу седишта и правну форму подносиоца захтева;
- 2) навођење иностране исправе, чије признавање се тражи;
- 3) назив државе у којој је издата инострана исправа;
- 4) назив иностраног техничког прописа на основу кога је издата инострана исправа, као и назив службеног гласила у коме је тај пропис објављен;
- 5) врсту, односно назив производа и друге податке ради ближе идентификације производа на који се односи инострана исправа;
- 6) пословно име, односно назив и адресу седишта и правну форму правног субјекта који је издао инострану исправу;
- 7) назив државе у којој је именовано или овлашћено тело за оцењивање усаглашености које је издало инострану исправу;
- 8) назив органа који је именовао, нотификовао, односно овластио тело за оцењивање усаглашености из тачке 7) овог члана;
- 9) друге податке од значаја за признавање важења иностране исправе.

Изузетно од става 1. овог члана, захтев за признавање иностране исправе издате у складу са иностраним техничким прописом чија су начела и битни захтеви преузети у домаћи технички пропис, односно у складу са стандардом на који се позива такав инострани технички пропис, не мора садржати податке из става 1. тач. 3)–8) овог члана.

Члан 6.

Уз захтев из члана 5. ове уредбе подносе се следећи докази:

- 1) оригинална, важећа, инострана исправа или њена копија оверена од стране иностраног надлежног органа, као и оверени превод те исправе на српски језик од стране овлашћеног судског тумача;
- 2) копија оригиналног текста техничког прописа из члана 5. став 1. тачка 4) ове уредбе и оверена превод тог прописа на српски језик од стране овлашћеног судског тумача;
- 3) копија извода из регистра привредних субјеката за лице из члана 5. став 1. тачка 6) ове уредбе, оверена од стране иностраног надлежног органа, као и оверени превод тог извода на српски језик од стране овлашћеног судског тумача;
- 4) копија акта о именовању, односно овлашћивању или другог одговарајућег документа, који је издао орган из члана 5. став 1. тачка 8) ове уредбе, оверену од стране иностраног надлежног органа, када је то применљиво, као и оверени превод тог акта на српски језик од стране овлашћеног судског тумача;
- 5) доказ о плаћеној републичкој административној такси, у складу са законом;
- 6) други докази којима се потврђују наводи из захтева.

Изузетно од става 1. овог члана, уз захтев за признавање иностране исправе издате у складу са иностраним техничким прописом чија су начела и битни захтеви преузети у домаћи технички пропис, односно у складу са стандардом на који се позива такав инострани технички пропис, не морају се достављати докази из става 1. тач. 2)–4) овог члана.

Члан 7.

Испуњеност захтева за признавање важења иностраних исправа утврђује комисија коју, за област једног или више техничких прописа, образује надлежни министар (у даљем тексту: Комисија), и у којој могу учествовати и стручњаци изван тог министарства, за област која је уређена одговарајућим српским техничким прописом.

Члан 8.

Комисија на основу поднетог захтева за признавање и приложених и расположивих доказа, утврђује да ли:

1) постоји именовано тело или друго тело које има одговарајуће одобрење надлежног органа државне управе да изда исправу о усаглашености у складу са захтевима техничког прописа, те утврђује да ли то тело спроводи поступак оцењивања усаглашености на који се односи инострана исправа, као и да ли спроводи поступак издавања домаће исправе о усаглашености без додатног спровођења оцењивања усаглашености, у случају када је тело које је издало инострану исправу о усаглашености уписано у регистар нотификованих тела за оцењивање усаглашености који води Европска комисија, односно када је акредитовано од стране националног тела за акредитацију које је потписник споразума о признавању техничке оспособљености тела за оцењивање усаглашености, када је то примењиво;

2) захтеви из иностраног техничког прописа, односно међународног стандарда који је донет као српски стандард, обезбеђују најмање исти степен заштите безбедности живота и здравља људи, заштите животиња и биљака, заштите животне средине, заштите потрошача и других корисника и заштите имовине, који су одређени захтевима одговарајућег српског техничког прописа;

3) захтеви из иностраног техничког прописа, односно хармонизованог стандарда, које инострано тело за оцењивање усаглашености мора да испуни да би спроводило поступак оцењивања усаглашености производа, обезбеђују најмање исти степен испуњености захтева који су утврђени одговарајућим српским техничким прописом за именовано, односно овлашћено тело за оцењивање усаглашености.

Комисија, осим доказа из члана 6. ове уредбе може затражити достављање и других релевантних доказа који су потребни за утврђивање испуњености прописаних захтева за признавање.

Члан 9.

Комисија на основу поднетог захтева за признавање, приложених доказа и утврђених чињеница, утврђује да ли инострана исправа, испуњава услове из члана 8. ове уредбе.

Надлежни министар, на предлог Комисије, доноси решење о признавању важења иностране исправе, ако је утврђено да инострана исправа испуњава прописане услове.

Надлежни министар, на предлог Комисије, доноси решење којим се одбија захтев за признавање, ако је утврђено да инострана исправа не испуњава прописане услове.

Предлози из ст. 2. и 3. овог члана, морају бити образложени.

Члан 10.

Надлежни министар доноси решење о признавању важења иностране исправе, по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за техничке прописе, стандардизацију и акредитацију.

Уз захтев за давање мишљења из става 1. овог члана, надлежно министарство доставља предлог решења о признавању важења иностране исправе, са образложењем, као и копију иностране исправе која је предмет поступка.

Министарство из става 1. овог члана дужно је да писано мишљење достави надлежном министарству у року од десет дана од дана пријема захтева за давање мишљења.

Ако мишљење не буде достављено у року из става 3. овог члана, сматра се да није било примедба.

Члан 11.

Решење из члана 10. ове уредбе важи до истека рока важења иностране исправе, ако је тај рок утврђен у исправи.

Ако у иностраној исправи није утврђен рок важења, решење о признавању важења иностране исправе важи најдуже три године од дана његовог доношења.

Члан 12.

Решење из члана 10. став 1. ове уредбе, садржи нарочито:

- 1) врсту иностране исправе;
- 2) пословно име, односно назив и адресу седишта правног субјекта који је издао инострану исправу;
- 3) назив државе у којој је издата инострана исправа;
- 4) назив иностраног техничког прописа на основу кога је издата инострана исправа и назив и броју службеног гласила у коме је тај пропис објављен, односно ознака међународног стандарда који је донет као српски стандард;
- 5) назив одговарајућег српског техничког прописа из члана 8. ове уредбе и број службеног гласила Републике Србије у којем је тај пропис објављен;
- 6) врсту, односно назив производа и друге податке ради ближе идентификације производа на који се односи инострана исправа;
- 7) рок важења решења.

Члан 13.

Решење из члана 12. ове уредбе, надлежно министарство доставља министарству надлежном за вођење регистра иностраних исправа који важе у Републици Србији ради уписа у тај регистар, у складу са законом којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивању усаглашености и прописом донетим на основу тог закона.

За нове испоруке производа из увоза, односно за стављање на тржиште, за који је решење о признавању иностраних исправа уписано у регистар из става 1. овог члана, није потребно подносити нови захтев за признавање.

При увозу производа из става 2. овог члана, као доказ о важењу иностраних исправа које прате тај производ, користи се одговарајући извод из регистра из става 1. овог члана.

Члан 14.

Поступци признавања иностране исправе започети до дана ступања на снагу ове уредбе окончаће се у складу са прописима који су били на снази у време подношења захтева за признавање иностране исправе.

Члан 15.

Од дана ступања на снагу АСАА споразума или ако тај уговор не буде закључен, од дана ступања на снагу уговора о приступању Републике Србије Европској унији престају да важе одредбе ове уредбе у складу са АСАА споразумом, односно уговором о приступању Републике Србије Европској унији.

Члан 16.

Даном ступања на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о начину признавања иностраних исправа и знакова усаглашености („Службени гласник РС”, бр. 98/09 и 110/16).

Члан 17.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 Број: 110 - 1720/2023
У Београду, 9. марта 2023. године

В Л А Д А

Тачност преписа оверава
ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Новак Недић
Новак Недић

ПРЕДСЕДНИК

Ана Брнабић, с.р.